

3. У ході теоретичних і практичних занять, кожен студент повинен оволодіти мінімумом знань та навичок, необхідних організатору туристичної роботи для виконання розрядних нормативів з туризму.

4. Студенти, які бажають підвищити свою інструкторську кваліфікацію з туризму, повинні мати можливість займатися у туристичних секціях, відвідувати спеціальні семінари та брати участь у розвитку масового туризму в вузі та школі.

Таким чином, підготовкою студентів до туристично-красназвочної роботи у школі повинні займатися, поряд з кафедрами фізичного виховання та педагогіки, факультети суспільних професій та громадські організації вузу.

Особливого значення у практичній діяльності студентів набуває дослідницька діяльність, яка формує стійке та дійове бажання вивчати рідний край. На сучасному етапі розвитку освіти слід посилити красназвочно-туристичну роботу зі студентами всіх спеціальностей. Для цього необхідно розробити нові програми, навчальні посібники.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Пангелов Б. Особливості підготовки професійних кадрів з туристично-красназвочної роботи в закладах освіти // Проблеми розвитку спортивно-оздоровчого туризму і красназавства в закладах освіти: Матеріали Міжнарод. наук.-практич. конф.- Переяслав-Хмельницький, 2002.- С.24.
2. Костиця М.Ю., Обозний В.В. Шкільна красназвочно-туристська робота - К.: Вища школа, 1995.
3. Тімець О., Вовченко Н., Романенко А. Сучасний стан та актуальні проблеми підготовки вчителів до красназвочно-туристської роботи // Проблеми розвитку спортивно-оздоровчого туризму і красназавства в закладах освіти: Матеріали Міжнарод. наук.-практич. конф.- Переяслав-Хмельницький, 2002.- С.93.

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ІНОЗЕМНИХ МОВ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ "ТУРИЗМ" В ІНСТИТУТІ ФІЗКУЛЬТУРИ

ГАННА СРМАКОВА

Львівський державний інститут фізичної культури

В умовах широкого розвитку міжнародних зв'язків, туризму, вимог ступеневої освіти та європейських стандартів рівня знань з іноземних мов, великого значення набуває добре продумана організація мовного матеріалу та навчального процесу зі студентами спеціальності „Туризм” у ЛДІФК

Важливою метою навчання іноземним мовам є формування соціально-комунікативної компетенції майбутнього фахівця. Його уміння будувати свою мовленнєву поведінку у ситуаціях ділового спілкування в рамках професійної тематики, навичок практичного володіння іноземними мовами в усіх видах мовленнєвої діяльності, отримання інформації іноземних фахових видань [1, с.9].

Предметом „Іноземна мова”, „Іноземна мова професійного спілкування” „Друга іноземна мова”, згідно навчального плану передбачено відповідно 297год., 1026год., 918год. протягом двох, чотирьох та трьох з половиною років навчання. Розроблені нами навчальні програми враховують досягнення педагогічної науки, соціолінгвістичне обґрунтування професійної мови. Ми виходимо із положення, що готовність майбутніх фахівців готельного та туристичного обслуговування

користуватися іноземними мовами здійснюється за умови реалізації наступних принципів:

- диференційоване професійно-спрямоване навчання студентів з урахуванням їх підготовки та володіння іноземними мовами;
- урахування та забезпечення міжпредметних зв'язків дисциплін;
- організація навчального процесу у поєднанні аудиторних, позааудиторних занять та активної самостійної роботи;
- стимулювання систематичного іноземного спілкування [2, с. 79].

Кафедра проводила навчальний процес із студентами спеціальності “Туризм” лише 1 рік. Однак, нами проведено:

- відбір та аналіз типових ситуацій професійного ділового спілкування;
- включення моделей комунікацій, діалогічних єдностей „носіїв” мови у діалоги, полілоги;
- опанування структурами різних видів мовлення, лексичним мінімумом, категоріями буття, географічними, демографічними, економічними реаліями, крайнознавчою термінологією.

Ми враховуємо, що професійна спрямованість є одним із шляхів підвищення мотивації до вивчення іноземних мов. Тематика усіх розмовних тем пов'язана із навчальними дисциплінами, які вивчаються на курсі. Тексти для вивчаючого, ознайомлюючого, пошукового читання – високоінформативні, цікаві, змістовні, оригінальні.

Розроблені завдання, ситуації спілкування з урахуванням посильності, насиченості лексичними та граматичними засобами, які доступні студентам, сприяють накопиченню та розширенню знань, підвищенню якості навчання та розвитку активності студентів.

Аналіз мовленнєвої діяльності студентів показує:

- невисокий рівень володіння багатозначними словами, реаліями;
- низький показник кількості слів у довготривалій пам'яті;
- неточність засвоєння термінів, значення сталих словосполучень у більшості студентів.

Дуже, важливо розвивати у студентів здатність швидко і правильно будувати свою мовленнєву поведінку, формувати соціально-комунікативну позицію фахівця галузі туризму, тому що обмежені мовленнєві можливості студентів є перешкодою для „дійсного” іноземного спілкування, яке можливе у реальних ситуаціях.

Розроблені навчально-дидактичні матеріали на базі оригінальної літератури, створюють атмосферу природної комунікації, дають можливість економити час студента, реалізувати конкретні завдання.

Всі ці матеріали перевіряються нами на практичних заняттях.

Як письмова, так і усна форма мов представляється цілою гамою варіантів. Знайомство із „живою” мовою спілкування „носіями” мови суттєво допомагає у формуванні навичок та вмінь в діалогічному, спонтанному мовленні.

Ми дійшли висновку, що комунікативна та ситуативна направленість організації матеріалу – один із основних принципів побудови навчальних матеріалів, що сприяє досягненню програмної мети.

Організація навчального процесу студентів спеціальності „Туризм” знаходяться постійно в полі зору ректорату, колективу кафедри іноземних мов, вимагає великих зусиль зі сторони кожного викладача та студента.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Зеленська О. П., Герасимович А. М., Федішин О. Л. Програма з курсу „Іноземна мова” для вищих навчальних закладів МВС України. - Львів: ЛІВС., 2000.- 21с.
2. Єрмакова Г. І., Дзера Н. Б. Лінгвістичні та дидактичні проблеми в навчанні іноземних мов студентів спеціальності „Туризм” в інституту фізкультури //Лінгво-методичні концепції викладання іноземних мов у немовних вищих навчальних закладах України. - Київ, - 2003 . С. 588.

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ФІЗКУЛЬТУРНОЮ ОСВІТОЮ СТУДЕНТІВ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

ВІКТОР МАЛЮЗЕНКО

Хмельницький державний університет

Вища освіта перестає бути лише знаряддям вузівських спеціалістів для народного господарства. Вона значно розширює свої функції. Йдеться про створення в суспільстві культу знань, утвердження ролі освіти у всіх галузях людського буття. Тому ми сьогодні повинні переосмислити основні позиції в організації навчальної діяльності студента. Мова йде про новий підхід до самостійної організаційно – методичної діяльності, яка виводить навчальний процес на вищий рівень інтелектуальних труднощів, дозволяє формувати навчальні та творчі рівні пізнавальної активності студентів, яка охоплює широкий спектр їх дій.

Фізичне виховання і спорт є видом суспільної діяльності, який відбувається в умовах постійної взаємодії з партнерами і суперниками під керівництвом педагогів і тренерів. Метою нашого дослідження стало вивчення впливу психологічних аспектів на управління фізкультурним вихованням студентської молоді.

Крім психофізіологічних закономірностей, у фізичному вихованні чітко проявляється і соціально – психологічні закономірності, що відображаються в суспільних відношеннях, які повинні враховуватись та використовуватись у вихованні студентської молоді. Адаже фізичне виховання є одним із елементів загальної системи виховання молоді.

Соціально – психологічні аспекти фізичного виховання і спорту багатогранні. Це і прояв суспільної уваги до спортсменів високого класу, і формування позитивних рис особистостей, що займаються фізичною культурою і спортом, закономірності групової взаємодії, включаючи лідерство, згуртованість, узгодженість, керівництво окремими спортсменами, спортивними командами та інші соціально – психологічні аспекти.

Люди, котрі займаються спортом, належать до іншої, специфічної групи - групи спортсменів. Ця група формується спортом як соціальним явищем, яка є формою суспільних відносин у спортивній сфері. Соціальна група спортсменів також має свої установки і норми поведінки, свої соціальні цінності. Тому спорт формує як особистість не в меншій мірі, ніж навчальна і трудова діяльність. Спортсмен виступає не тільки як об'єкт впливу спорту, але і як суб'єкт, як активний учасник конкретних соціальних відносин у сфері спорту, сприяючи високому досягненню, створенню високих духовних та естетичних цінностей, розширюючи уяву людей про їх можливості.